

## Η σύνταξη του απαρεμφάτου



Για το απαρέμφατο και το σχηματισμό του έχουμε ήδη μιλήσει. Τώρα θα ασχοληθούμε με τη θέση του απαρεμφάτου στο λόγο...Ας ξεκινήσουμε λοιπόν...

Το απαρέμφατο, αφού βρίσκεται μέσα σε μια πρόταση, χρησιμοποιείται ως υποκείμενο, αντικείμενο κ.ά. του ρήματος.

Εφόσον όμως το απαρέμφατο είναι ρηματικός τύπος, τότε **συντάσσεται**, δηλαδή παίρνει και το ίδιο υποκείμενο, αντικείμενο, κατηγορούμενο κ.τ.λ.


Το υποκείμενο του απαρεμφάτου μπορεί να είναι:

α) **το ίδιο** με το υποκείμενο του ρήματος (το αυτό πρόσωπο)



β) **διαφορετικό** από το υποκείμενο του ρήματος (έτερο πρόσωπο)

Στην πρώτη περίπτωση έχουμε **ταυτοπροσωπία**, ενώ στη δεύτερη **ετεροπροσωπία**.

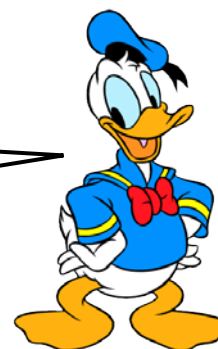
### Ταυτοπροσωπία

Το υποκείμενο του ρήματος	είναι ίδιο (το αυτό)	με το υποκείμενο του απαρεμφάτου
Υποκείμενο ρήματος >>		<< Υποκείμενο απαρεμφάτου

## Ετεροπροσωπία

Το υποκείμενο του ρήματος	είναι διαφορετικό (έτερο)	από το υποκείμενο του απαρεμφάτου
	<< Υποκείμενο ρήματος  Υποκείμενο απαρεμφάτου >>	

Μην αγχώνεστε... Τώρα θα εξηγήσουμε τί ακριβώς εννοούμε... Υπομονή και λίγη μελέτη χρειάζεται για να τα καταλάβουμε...



## Το υποκείμενο του απαρεμφάτου: Ταυτοπροσωπία

Στην ταυτοπροσωπία το υποκείμενο του απαρεμφάτου είναι το **ίδιο** (το αυτό πρόσωπο) με το υποκείμενο του ρήματος, π.χ.

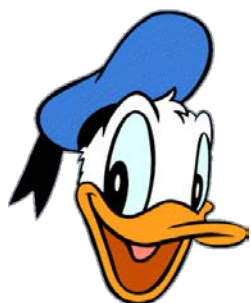
**Οὔτοι** ἐθέλουσιν ὑπὲρ πατρίδος **θνήσκειν**

(= αυτοί θέλουν να πεθάνουν για την πατρίδα)

Ρήμα = ἐθέλουσιν, υπ. του ρ. = **οὔτοι**

Απρμφ. = θνήσκειν, υπ. του απρ. = **οὔτοι**

**ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ:** Το υποκείμενο του απαρεμφάτου, αφού είναι το ίδιο με το υποκείμενο του ρήματος βρίσκεται σε πτώση **ονομαστική**.



Ας δούμε διάφορα παραδείγματα και τον τρόπο με τον οποίο δουλεύουμε για να καταλάβουμε καλύτερα. Στην αρχή θα κάνουμε πλήρη ανάλυση του ρήματος και στη συνέχεια του απαρεμφάτου.

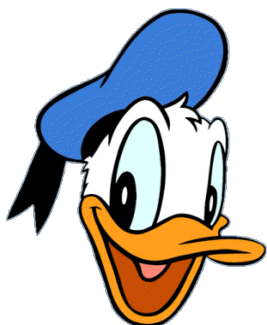
• **Μένων ἐβούλετο πλουτεῖν**

- ο ρ. = ἐβούλετο,
- ο ποιος ἐβούλετο; = **Μένων** > υπ. του ρ.
- ο τι ἐβούλετο; = πλουτεῖν > αντ. του ρ. τελικό απαρέμφατο

**Μέχρι εδώ η μετάφραση της πρότασης έχει ως εξής:** «Ο Μένων ήθελε να πλουτισ...»  
Αφήσαμε την κατάληξη του ρήματος ασυμπλήρωτη γιατί δεν ξέρουμε ακόμα το υποκείμενο του απαρεμφάτου...Ας δούμε λοιπόν...

- ο απρμφ. = πλουτεῖν
- ο ποιος πλουτεῖν = **Μένων** > υπ. του απαρ. Άρα έχουμε ταυτοπροσωπία.

**Επομένως η μετάφραση όλης της πρότασης έχει ως εξής:** «Ο Μένων ήθελε να πλουτίσει (=να γίνει πλούσιος)»



Το ίδιο παράδειγμα ας το δούμε διαφορετικά, κάνοντας την ανάλυση σε δυο σειρές, τη μια για το ρήμα και τη δεύτερη για το απαρέμφατο:

	<b>Μένων</b>	<b>ἐβούλετο</b>	<b>πλουτεῖν</b>
Ανάλυση ρήματος:	<b>υπ.</b>	ρ.	αντ.
Ανάλυση απρμφ.:	<b>υπ.</b>		απρμφ.

**Συμπέρασμα:** Αφού το ρήμα και το απαρέμφατο έχουν ως υποκείμενο το ίδιο πρόσωπο (Μένων), λέμε ότι έχουμε ταυτοπροσωπία.

**ΠΡΟΣΟΧΗ:** Το υποκείμενο του απαρεμφάτου, αφού είναι το ίδιο με το υποκείμενο του ρήματος βρίσκεται σε πτώση **ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ**.

• **Οί Βοιωτοὶ ἀπειλοῦσιν ἐμβαλεῖν εἰς τὴν Ἀττικὴν.**

- ο ρ. = ἀπειλοῦσιν
- ο ποιοι ἀπειλοῦσιν; = οἱ Βοιωτοί > υπ. του ρ.
- ο τι ἀπειλοῦσιν; = ἐμβαλεῖν > αντ. του ρ. τελικό απαρέμφατο

**Μετάφραση πρότασης:** «Οι Βοιωτοί απειλούν ότι θα εισβάλ... στην Αττική». Πάλι αφήνουμε ασυμπλήρωτη την κατάληξη του ρήματος εισβάλλω γιατί δεν ξέρουμε ακόμα το υποκείμενο του απαρεμφάτου.

- ο απρμφ. = έμβαλεῖν
- ο ποιοι έμβαλεῖν; = οί Βοιωτοί > υπ. του απαρεμφάτου. Άρα έχουμε ταυτοπροσωπία.

**Ολοκληρωμένη μετάφραση της πρότασης:** «Οι Βοιωτοί απειλούν ότι θα εισβάλουν στην Αττική»

Το ίδιο παράδειγμα ας το δούμε διαφορετικά, κάνοντας την ανάλυση σε δυο σειρές, τη μια για το ρήμα και τη δεύτερη για το απαρέμφατο:

	<b>Οί Βοιωτοί</b>	<b>ἀπειλοῦσιν</b>	<b>έμβαλεῖν</b>	<b>εἰς τήν Ἀττικήν.</b>
Ανάλυση ρήματος:	<b>υπ.</b>	ρ.	αντ.	
Ανάλυση απρμφ.:	<b>υπ.</b>		απρμφ.	εμπρόθ. πρσδ.

**Συμπέρασμα:** Αφού το ρήμα και το απαρέμφατο έχουν ως υποκείμενο το ίδιο πρόσωπο (οί Βοιωτοί), λέμε ότι έχουμε ταυτοπροσωπία.

**ΠΡΟΣΟΧΗ:** Το υποκείμενο του απαρεμφάτου, αφού είναι το ίδιο με το υποκείμενο του ρήματος, βρίσκεται σε πτώση **ονομαστική**.

- **Οὗτος μαθήσεται μὴ ἐπιβουλεύειν τοῖς ἀσθενεστέροις**

	<b>Οὗτος</b>	<b>μαθήσεται</b>	<b>μὴ ἐπιβουλεύειν</b>	<b>τοῖς ἀσθενεστέροις</b>
Ανάλυση ρήματος:	<b>υπ.</b>	ρ.	αντ.	
Ανάλυση απρμφ.:	<b>υπ.</b>		απρμφ.	αντ.

**Μετάφραση πρότασης:** Αυτός θα μάθει να μη σκέπτεται κακό εναντίον των ασθενέστερων

**Συμπέρασμα:** Αφού το ρήμα και το απρμφ. έχουν ως υποκείμενο το ίδιο πρόσωπο (οὗτος), λέμε ότι έχουμε ταυτοπροσωπία.

**ΠΡΟΣΟΧΗ:** Το υποκείμενο του απαρεμφάτου, αφού είναι το ίδιο με το υποκείμενο του ρήματος, βρίσκεται σε πτώση **ονομαστική**.

## Το υποκείμενο του απαρεμφάτου: Ετεροπροσωπία

Στην ετεροπροσωπία το υποκείμενο του απαρεμφάτου είναι **διαφορετικό** (έτερο πρόσωπο) από το υποκείμενο του ρήματος, π.χ.

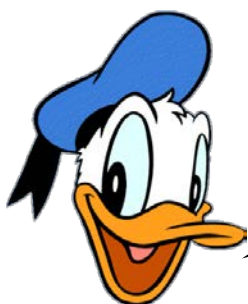
**Οί στρατιῶται ἤρχοντο εὐτυχῆσαι αὐτόν.**

(= οι στρατιώτες ευχόντουσαν αυτός να ευτυχήσει)

Ρήμα = ἤρχοντο, υπ. του ρ. = **οί στρατιῶται**

Απρμφ. = εὐτυχῆσαι, υπ. του απρμ. = **αὐτόν**

**ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ:** Το υποκείμενο του απαρεμφάτου βρίσκεται σε πτώση **αιτιατική**.

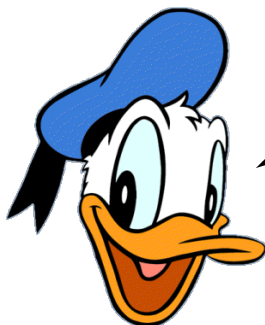


Ας δούμε και πάλι διάφορα παραδείγματα και τον τρόπο με τον οποίο δουλεύουμε για να καταλάβουμε καλύτερα. Στην αρχή θα κάνουμε πλήρη ανάλυση του ρήματος και στη συνέχεια του απαρεμφάτου.

- Ἐγὼ οὐχ ἡγοῦμαι εἶναι διδασκτὴν τὴν ἀρετὴν
  - ρ. = οὐχ ἡγοῦμαι
  - ποιος οὐχ ἡγοῦμαι; = Ἐγὼ > υπ. του ρ.
  - τι οὐχ ἡγοῦμαι; = εἶναι > αντ. του ρ. ειδικό απαρέμφατο

**Μετάφραση πρότασης:** «Δε νομίζω ότι διδάσκ...». Αφού ακόμα δεν γνωρίζω το υποκείμενο του απαρεμφάτου, δεν μπορώ να δηλώσω την κατάληξη του ρήματος. Ας δούμε λοιπόν τη συνέχεια...

- απρμφ. = εἶναι
- ποιος εἶναι; = **ἀρετὴν** > υπ. του απρ.



Το ίδιο παράδειγμα ας το δούμε διαφορετικά, κάνοντας την ανάλυση σε δυο σειρές, τη μια για το ρήμα και τη δεύτερη για το απαρέμφατο:

	<b>Ἐγὼ</b>	<b>οὐχ ἡγοῦμαι</b>	<b>εἶναι</b>	<b>τὴν ἀρετὴν</b>	<b>διδασκτὴν</b>
Ανάλυση ρήματος:	υπ.	ρ.	αντ.		
Ανάλυση απρμφ.:			απρμφ.	<b>υπ.</b>	κτγ.

**Συμπέρασμα:** Αφού το ρήμα και το απαρέμφοτο έχουν ως υποκείμενο άλλο (έτερο) πρόσωπο (ἐγώ - τὴν ἀρετήν), λέμε ότι έχουμε **ετεροπροσωπία**.

**ΠΡΟΣΟΧΗ:** Το υποκείμενο του απαρεμφάτου βρίσκεται σε πτώση **ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ**.

• **Μιλτιάδης ἔπεισε τοὺς Ἀθηναίους στρατεῦσαι**

- ο ρ. = ἔπεισε
- ο ποιος ἔπεισε; = **Μιλτιάδης** > υπ. του ρ.
- ο ποιον ἔπεισε; = τοὺς Ἀθηναίους > α' αντ. του ρ.
- ο τι ἔπεισε τοὺς Ἀθηναίους; = στρατεῦσαι > β' αντ. του ρ. τελικό απαρέμφοτο

**Μετάφραση πρότασης:** «Ο Μιλτιάδης ἔπεισε τους Αθηναίους να εκστρατεύς.....). Αναζητάμε τώρα το υποκείμενο του απαρεμφάτου...

- ο απρμφ. = στρατεῦσαι
- ο ποιοι στρατεῦσαι; = **Ἀθηναίους** > υπ. του απρ.

**Ολοκληρωμένη μετάφραση:** Ο Μιλτιάδης ἔπεισε τους Αθηναίους (οι Αθηναίοι) να εκστρατεύσουν.)

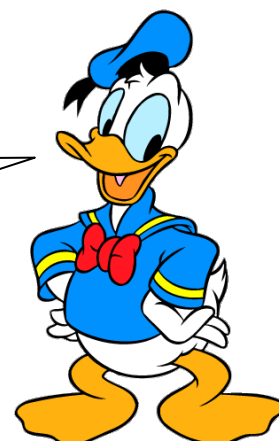
Το ίδιο παράδειγμα ας το δούμε διαφορετικά, κάνοντας την ανάλυση σε δυο σειρές, τη μια για το ρήμα και τη δεύτερη για το απαρέμφοτο:

	Μιλτιάδης	ἔπεισε	τοὺς Ἀθηναίους	στρατεῦσαι
Ανάλυση ρήματος:	<b>υπ.</b>	ρ.	α' αντ.	β' αντ.
Ανάλυση απρμφ.:			<b>υπ.</b>	απρμφ.

**Συμπέρασμα:** Αφού το ρήμα και το απαρεμφοτο έχουν ως υποκείμενο άλλο (έτερο) πρόσωπο (**Μιλτιάδης -τοὺς Ἀθηναίους**), λέμε ότι έχουμε **ετεροπροσωπία**.

**ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ:** Το υποκείμενο του απαρεμφάτου βρίσκεται σε πτώση **αιτιατική**.

**ΠΡΟΣΟΧΗ**, σε μια ειδική περίπτωση. Το παράδειγμα που ακολουθεί χρήζει ιδιαίτερης προσοχής!!!



- Ἐρετριεῖς ἐδεήθησαν Ἀθηναίων σφίσι βοηθοὺς γενέσθαι
  - ο ρ. = ἐδεήθησαν
  - ο ποιοι ἐδεήθησαν; = Ἐρετριεῖς > υπ. του ρ.
  - ο ποιον ἐδεήθησαν; = Ἀθηναίων > α' αντ. του ρ.
  - ο τι ἐδεήθησαν Ἀθηναίων; = γενέσθαι > β' αντ. του ρ., τελικό απαρέμφατο
  
  - ο απρμφ. = γενέσθαι
  - ο ποιοι γενέσθαι; = (Ἀθηναίους) > υπ. του απρμφ. (εννοείται)
  - ο τι γενέσθαι; = βοηθούς > κατηγορούμενο (του Ἀθηναίους που εννοείται)

**Μετάφραση πρότασης:** Αυτοί παρακάλεσαν τους Αθηναίους (οι Αθηναίοι) να σταθούν βοηθοί τους.



Λίγο υπομονή... ας δούμε το ίδιο παράδειγμα κάνοντας την ανάλυση σε δύο σειρές, τη μια για το ρήμα και τη δεύτερη για το απαρέμφατο.

	Ἐρετριεῖς	ἐδεήθησαν	Ἀθηναίων	σφίσι	βοηθοὺς	γενέσθαι	(Ἀθηναίους)
Ανάλυση ρήμ.	υπ.	ρ.	α' αντ.			β' αντ.	
Ανάλυση απρ:					κτγ.	απρμφ.	υπ.

**Συμπέρασμα:** Αφού το ρήμα και το απρμφ έχουν ως υποκείμενο άλλο (έτερο) πρόσωπο (Μιλτιάδης -τούς Ἀθηναίους), λέμε ότι έχουμε **ετεροπροσωπία**.

**ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ:** Παρατηρούμε ότι το **αντικείμενο** του **ρήματος**, που βρίσκεται σε πτώση γενική, είναι **ουσιαστικά** το **υποκείμενο** του **απαρεμφάτου**. Το υποκείμενο όμως του **απαρεμφάτου** δεν επαναλαμβάνεται και σε πτώση αιτιατική, γιατί εννοείται. Διαφορετικά θα έπρεπε η πρόταση να είναι έτσι:

Οὗτοι ἐδεήθησαν Ἀθηναίων σφίσι Ἀθηναίους βοηθοὺς γενέσθαι

**ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ:** Ακριβώς επειδή το υποκείμενο του **απαρεμφάτου** δεν μπορεί να τεθεί σε πτώση γενική, γι' αυτό και θα εννοηθεί σε πτώση **αιτιατική**.

## Το υποκείμενο του απαρεμφάτου στην απρόσωπη σύνταξη



Για την απρόσωπη σύνταξη έχουμε ήδη μιλήσει σε άλλο σημείο. Ψάξε στις σημειώσεις σου για να θυμηθείς. Ας δούμε λοιπόν τί συμβαίνει με το απαρέμφατο, όταν το ρήμα της πρότασής μας είναι απρόσωπο...

**Τι συμβαίνει όταν το ρήμα της πρότασης είναι απρόσωπο (ή απρόσωπη έκφραση);**

Το απρόσωπο ρήμα (ή η απρόσωπη έκφραση) παίρνει ως υποκείμενο **απαρέμφατο**.

Είναι φανερό ότι το υποκείμενο του απαρεμφάτου θα είναι διαφορετικό από το υποκείμενο του ρήματος (γιατί προφανώς δεν μπορεί να έχει ως υποκείμενο τον εαυτό του). Άρα θα έχουμε **ετεροπροσωπία**. Αυτό έχει ως συνέπεια **το υποκείμενο του απαρεμφάτου να βρίσκεται σε πτώση αιτιατική**. Ας δούμε τα παραδείγματα:

	Χρη	ἔχειν	τὸν στρατηλάτην	νοῦν
Ανάλυση ρήματος:	απρ. ρ.	υπ.ρ.		
Ανάλυση απρμφ.:		απρμφ.	<b>υπ.απρμφ</b>	αντ.απρμφ

	Ἔδει	λαβεῖν	ἡμᾶς	τὰ ἐνέχυρα
Ανάλυση ρήματος:	απρ. ρ.	υπ.ρ.		
Ανάλυση απρμφ.:		απρμφ.	<b>υπ. απρμφ</b>	αντ.απρμφ

	Κίνδυνός ἐστι	ἀπόλλυσθαι	πολλούς
Ανάλυση ρήματος:	απρ. ρ.	υπ. ρ	
Ανάλυση απρμφ.:		απρμφ.	<b>υπ. απρμφ</b>



Όταν το υποκείμενο του απαρεμφάτου είναι γενικό και αόριστο, παραλείπεται· τότε ως υποκείμενο του απαρεμφάτου εννοείται η αιτιατική **τινά** ή **τινάς**, π.χ.

	Δει	μαθειν	γράμματα	(τινά).
Ανάλυση ρήματος:	απρ. ρ.	υπ.		
Ανάλυση απρμφ.:		απρμφ.	αντ. απρμφ.	<b>υπ. απρμφ</b>



**ΠΡΟΣΟΧΗ!!!!** Αρκετά συχνά δίπλα στο απρόσωπο ρήμα ή στην απρόσωπη έκφραση υπάρχει ένας προσδιορισμός σε πτώση **δοτική**, που δηλώνει το πρόσωπο στο οποίο αναφέρεται το απρόσωπο ρήμα και ονομάζεται **δοτική προσωπική**. Η δοτική αυτή μας δείχνει και το πρόσωπο στο οποίο αναφέρεται το υποκείμενο του απαρεμφάτου. Στην περίπτωση αυτή θα πρέπει να εννοήσουμε το υποκείμενο σε αιτιατική. Με άλλα λόγια θα μετατρέψουμε τη δοτική σε αιτιατική.

- Ἔδοξε σοι σῶσαι τὸν πατέρα. (= Είναι δυνατό σε σένα να σώσεις τον πατέρα)

Ας δούμε αναλυτικά τη σύνταξη:

	Ἔδοξέ	σοι,	σῶσαι		τὸν πατέρα
Ανάλυση ρήματος:	απρ. ρ.	δοτ. πρ.	υπ.ρ.		
Ανάλυση απρμφ.:			απρμφ.		αντ.απρμφ
<b>Δεν υπάρχει το υποκείμενο του απαρεμφάτου, γι' αυτό θα μετατρέψουμε τη δοτική σε αιτιατική:</b>					
	Ἔδοξέ	σοι,	σῶσαι	(σε)	τὸν πατέρα
Ανάλυση ρήματος:	απρ. ρ.	δοτ. πρ.	υπ.		
Ανάλυση απρμφ.:			απρμφ.	<b>υπ.απρμφ</b>	αντ.απρμφ

Το ίδιο συμβαίνει και στα νέα ελληνικά, επειδή όμως δε χρησιμοποιούμε τη δοτική, βάζουμε δίπλα στο απρόσωπο ρήμα (ή την απρόσωπη έκφραση) μια γενική, π.χ.

- Φαίνεται ότι θα βρέξει.
- **Μου** φαίνεται ότι θα βρέξει.

Στο δεύτερο παράδειγμα, η λέξη **μου** είναι μια γενική προσωπική.

Ας αναφέρουμε τελειώνοντας και λίγα λόγια για το αντικείμενο και το κατηγορούμενο του απαρεμφάτου...



### Το αντικείμενο του απαρεμφάτου

Το αντικείμενο του απαρεμφάτου βρίσκεται στην ίδια πτώση που βρίσκεται και το **αντικείμενο του ρήματος**, από το οποίο προέρχεται το απαρέμφατο, δηλαδή αν το ρήμα από το οποίο προέρχεται το αντικείμενο παίρνει απαρέμφατο σε γενική, τότε και το απαρέμφατο θα παίρνει αντικείμενο σε γενική, κ.τ.λ.

#### Παραδείγματα

- Ἀγησίλαος νέος ὦν ἔτυχε τῆς βασιλείας.

(= Ο Αγησίλαος όντας ακόμη νέος ανέλαβε τη βασιλεία.)

Στο προηγούμενο παράδειγμα διαπιστώνουμε ότι το ρήμα **ἔτυχε (του ρ. τυγχάνω)** παίρνει αντικείμενο σε γενική (**τῆς βασιλείας**). Συνεπώς και τα απαρέμφατα που θα προέρχονται από το ρήμα τυγχάνω θα παίρνουν αντικείμενο σε γενική.

	ἔμελλον	οὔτοι	τεύξεσθαι	τοῦ λογισμοῦ
Ανάλυση ρήματος:	ρ.	υπ.	αντ.	
Ανάλυση απρμφ.:		υπ.	απρμφ.	αντ. (γεν.)

- εἰ δὲ τοῖς λόγοις πείθοισθε τοῖς ἑμοῖς  
(= αν πεισθείτε από τα λόγια μου)

Στο προηγούμενο παράδειγμα διαπιστώνουμε ότι το ρήμα **πείθοισθε (του ρ. πείθομαι)** παίρνει αντικείμενο σε δοτική (**τοῖς λόγοις**). Συνεπώς και τα απαρέμφατα που θα προέρχονται από το ρήμα πείθομαι θα παίρνουν αντικείμενο σε δοτική.

	<b>έβουλεύοντο</b>	<b>οὔτοι</b>	<b>πείθεσθαι</b>	<b>τῷ ἄρχοντι</b>
Ανάλυση ρήματος:	ρ.	υπ.	αντ.	
Ανάλυση απρμφ.:		υπ.	απρμφ.	αντ. (δοτ.)

- Ἀμύντας ἐντὸς τριῶν μηνῶν **κατέσχεν ἅπασαν Μακεδονίαν**  
(= ο Αμύντας κατέλαβε μέσα σε τρεις μήνες όλη τη Μακεδονία)

Στο προηγούμενο παράδειγμα διαπιστώνουμε ότι το ρήμα **κατέσχεν (του ρ. κατέχω)** παίρνει αντικείμενο σε αιτιατική (**Μακεδονίαν**). Συνεπώς και τα απαρέμφατα που θα προέρχονται από το ρήμα κατέχω θα παίρνουν αντικείμενο σε αιτιατική.

	<b>Ἡδυνήθημεν</b>	<b>ἡμεῖς</b>	<b>κατασχεῖν</b>	<b>τὴν ἀρχήν</b>
Ανάλυση ρήματος:	ρ.	υπ.	αντ.	
Ανάλυση απρμφ.:		υπ.	απρμφ.	αντ. (αιτ.)

- **Δίδωμί σοι ἑμαυτὸν** δοῦλον καὶ σύμμαχον  
(=Δίνω σε σένα τον εαυτό μου ως δούλο και σύμμαχο)

Στο προηγούμενο παράδειγμα διαπιστώνουμε ότι το ρήμα **δίδωμι** παίρνει δύο αντικείμενα, το ένα σε δοτική (**σοι**) και το άλλο σε αιτιατική (**ἑμαυτὸν**). Συνεπώς και τα απαρέμφατα που θα προέρχονται από το ρήμα δίδωμι θα παίρνουν αντικείμενο σε δοτική και αιτιατική.

	<b>Ἐλέγετο</b>	<b>δοῦναι</b>	<b>Κύρω</b>	<b>χρήματα</b>
Ανάλυση ρήματος:	απρ. ρ.	υπ.		
Ανάλυση απρμφ.:		απρμφ.	αντ. (δοτ.)	αντ. (αιτ.)

### Το κατηγορούμενο του απαρεμφάτου

Όταν το απαρέμφατο ανήκει σε μια από τις κατηγορίες των συνδετικών ρημάτων, τότε θα παίρνει κατηγορούμενο. Το κατηγορούμενο του απαρεμφάτου θα μπαίνει στην ίδια πτώση με το υποκείμενο του απαρεμφάτου.

α) αν έχουμε ταυτοπροσωπία, τότε το κατηγορούμενο θα βρίσκεται κι αυτό σε ονομαστική, αφού και το υποκείμενο του απαρεμφάτου βρίσκεται σε ονομαστική·

β) αν έχουμε ετεροπροσωπία, τότε το κατηγορούμενο θα βρίσκεται κι αυτό σε πτώση αιτιατική, αφού και το υποκείμενο του απαρεμφάτου βρίσκεται σε πτώση αιτιατική.

	υποκείμενο	κατηγορούμενο
<b>Ταυτοπροσωπία</b>	<b>ονομαστική</b>	<b>ονομαστική</b>
<b>Ετεροπροσωπία</b>	<b>αιτιατική</b>	<b>αιτιατική</b>

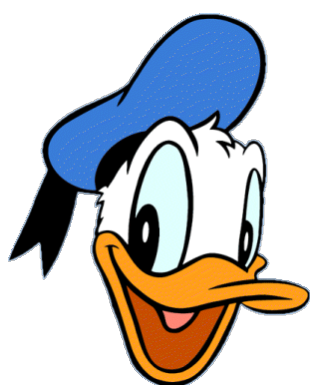
Παραδείγματα:

### α) Ταυτοπροσωπία

	<b>Βυζάντιοι</b>	<b>ξυνέβησαν</b>	<b>είναι</b>	<b>ύπήκοοι</b>
Ανάλυση ρήματος:	υπ.	ρ.	αντ.	
Ανάλυση απρομφ.:	<b>υπ. (ον.)</b>		απρομφ.	<b>κτγ. (ον.)</b>

### β) Ετεροπροσωπία

	<b>Ἐγὼ</b>	<b>οὐχ ἡγοῦμαι</b>	<b>εἶναι</b>	<b>τὴν ἀρετὴν</b>	<b>διδασκτὴν</b>
Ανάλυση ρήματος:	υπ.	ρ.	αντ.		
Ανάλυση απρομφ.:			απρομφ.	<b>υπ. (αιτ.)</b>	<b>κτγ. (αιτ)</b>



Ἄντε να δούμε και την τελευταία περίπτωση...

γ) Όταν το υποκείμενο του απαρεμφάτου είναι ταυτόχρονα και αντικείμενο του ρήματος σε πτώση γενική ή δοτική, τότε μπορεί να έχουμε δύο περιπτώσεις:

1) το υποκείμενο του απαρεμφάτου να παραλείπεται και το κατηγορούμενο του απαρεμφάτου να είναι σε αιτιατική, π.χ.

	<b>Ἐρετριεῖς</b>	<b>ἔδεήθησαν</b>	<b>Ἀθηναίων</b>	<b>σφίσι</b>	<b>βοηθοῦς</b>	<b>γενέσθαι</b>	(Ἀθηναίους)
Ανάλυση ρήμ.	<b>υπ.</b>	<b>ρ.</b>	<b>α' αντ.</b>			<b>β' αντ.</b>	
Ανάλυση απρ:					<b>κτγ.</b>	<b>απρμφ.</b>	<b>υπ.</b>

2) το κατηγορούμενο του απαρεμφάτου να είναι σε γενική ή δοτική, π.χ.

	<b>Κύρου</b>	<b>ἔδεδόντο</b>	<b>ὡς προθυμοτάτου</b>	<b>γενέσθαι</b>	(οὔτοι)	(Κῦρον)
Ανάλυση ρήμ.	<b>αντ.</b>	<b>ρ.</b>			<b>υπ.ρ</b>	
Ανάλυση απρ:			<b>κτγ. (γεν.)</b>	<b>απρμφ.</b>		<b>υπ.απρμφ</b>

Αυτά ήταν, λοιπόν, όσα χρειάζεται να ξέρεις για τη σύνταξη του απαρεμφάτου. Εντάξει, το παραδέχομαι, είναι αρκετά, αλλά με καλή μελέτη και πολλή εξάσκηση σύντομα θα είναι παιχνιδάκι για σένα!!!!

